

כאשר מדברים אודות כללות העבודה הקשורה עם יום העשירי בשבת, יום ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר, היינו, כללות ההליכה בדרכיו אשר הורנו, הנה אע"פ שבעניין זה ישנם ריבוי ענינים, כמבואר במאמרים ושיחות ומכתבים דכ"ק מו"ח אדמו"ר, מעשים טובים" לשון רבים (כשם שישנם רמ"ח מצוות עשה כו') - אעפ"כ, ידע איניש בנפשי' שכאשר יתבונן בענינים המבוארים במאמרים ושיחות ומכתבים דכ"ק מו"ח אדמו"ר בנוגע לכללות העבודה, וההתבוננות תהי' אדעתא דנפשי' - הרי בודאי שיגיע למסקנא הנכונה באיזה ענין עליו להתחיל את עבודתו.

עמודי הכן כולכם
ימי ההכנה לקראת יום הבהיר יו"ד שבת

והדיוק בזה - באיזה ענין עליו להתחיל את עבודתו - כי סוכ"ס צריכה להיות עבודתו בכל הענינים, באופן ד"קומה שלימה", אלא שהחילוק הוא רק בנוגע לסדר העבודה, קדימה ואיחור כו', היינו, באיזה ענין עליו להתחיל את עבודתו, ובאיזה ענין להמשיך לאח"ז וכו'.

וכמוכן שסוכ"ס צריכה להיות עבודתו באופן דקומה שלימה - כי כאשר עבודתו אינה בתכלית השלימות (קומה שלימה) - הנה לא זוהי הכוונה שבירידת נשמתו למטה, דהרי כללות ענין העבודה הי' גם להיות הנשמה למעלה, אלא ששם לא היתה העבודה בתכלית השלימות, ולכן ירדה הנשמה למטה - כדי להגיע לאופן העבודה דתכלית השלימות.

וכאשר מגיע שבת מברכים חודש שבת, שאז ישנה נתינת כח בנוגע לעבודה בענינים אלו שתבע בעל ההילולא דיו"ד שבת - הרי זה זמן מסוגל ביותר לקבל החלטות טובות בנוגע לכל ענינים אלו, ובאופן שההחלטות יקוימו בפועל ממש.

ש"פ וארא תשמ"ב

בסיום התפילה, פנה כ"ק אד"ש, בהפתעה גמורה, לעבר הסטענדער בצד כסימן לשיחה! בשיחה היתה ניכרת התרגשות, ותוכן הדברים הי' בלתי-רגיל.

יומן מימי כ"ו - ג' שבט ה'תשנ"ב - כקביעות שנה זו

יום חמישי, כ"ו טבת

כשניגש כ"ק אד"ש מהבימה ל"שלישי" בקריה"ת, עודד בתנועת ידו לעבר ילד שעמד בצד. כשחזר, נגע בפרוכת.

למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-1:55 (לבוש במעיל, וכן כשנסע לאהל). לפני-כן נתן מטבעות לצדקה למזכירים ועוד.

ב-3:45 נסע כ"ק אד"ש לאהל, ושוב חילק לצדקה כנ"ל. חזר ל-770 בשעה 6:35, ונכנס לתפילות למטה.

ב'קדיש' בסיום תפילת מעריב, ענה כ"ק אד"ש 'אמן' עם הילדים. אחר התפילה עודד כו"כ פעמים וכן לאורך הדרך

יותר מהרגיל, וכן למעלה עודד חזק.

יום שישי, כ"ז טבת

אחרי תפילת שחרית נודע על פטירתו של הרה"ח ר' משה יצחק העכט ע"ה, מנהל מוסדות חב"ד בניו-הייבן - קונטיקט. התפרסם גם שההלוויה תעבור ע"י 770, ושמועות התהלכו שיתכן שכ"ק אד"ש ייצא ללוות את הארון.

סמוך לשעה 2:00 הגיע הארון והרכב נעצר ליד 770. כעבור זמן מה יצא כ"ק אד"ש בליווי המזכירים שי, ובצעדים מהירים התקדם אל מאחורי הארון. כעת, נסע הרכב לאט וכ"ק אד"ש הלך סמוך אליו מאחוריו עד אחרי קינגסטון, שם נעמד כ"ק אד"ש בצד הכביש ורכב הארון התקדם במהירות ואחריו שאר הרכבים הנוסעים לביה"ח.

כ"ק אד"ש הביט בהם עד שעברו כולם, ואז התקדם לאמצע הכביש, יישר קומתו ונעמד כשפניו לעבר הרכבים, ובמבט מיוחד ולא רגיל כלל, הביט לכיוון גם לאחר שנעלמו הרכבים מהאופק. כך הביט משך כשתי דקות, אח"כ פנה ועלה על המדרכה ובצעדים איטיים חזר ל-770. ליד שטח הבניה הלך בשולי הכביש (מעבר לגדר שהוקמה לצדי הבניה). כשעבר ליד שני הפתחים של הגשר הביט כ"ק אד"ש פנימה ומיד המשיך ללכת.

ליד הפתח שממנו יצא כ"ק אד"ש לאהל, המטך בעמ' הבא <<<

הרבי חוזר מלוויית ר' משה יצחק הכס

תורת אברהם

שיחות, אגרות ויומנים בענינא דיומא

גליון קפח (א)

יו"ל לחיזוק ההתקשרות לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' וארא ה'תשפ"ג - שנת הקהל

מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר

יוצא לאור ע"י

'מטה הקהל'

שע"י

והתלמידים השלוחים

שיבות תומכיי תמימים ליובאוויטש באה"ק

מעמדו וראו

ש"פ וארא תשמ"ב

יישום ההחלטות הטובות מובן בפשטות שתכלית הכוונה בהתעוררות זו, ובקבלת ההחלטות הטובות (תכוצאה מכך) היא - שההחלטות הטובות יקוימו בפועל ממש ולא להסתפק בהחלטה הטובה בלבד, בחשבו שלאחרי קבלת ההחלטה הטובה יכול כבר ללכת לישון.)

והנה, נוסף על ההחלטות בנוגע לעניינים השייכים לעבודת ימי החול (שאי אפשר לעשותם ביום השבת, ורק ההחלטה אודותם נעשת ביום השבת) - ישנם גם עניינים שאפשר לעשותם בפועל ממש גם ביום השבת.

ובפשטות - לחשוב ולהתבונן אודות ענין המבואר בתורתו של בעל ההילולא, ומה טוב - ללמוד ענין זה בדיבור, שאו ישנה המעלה ד"ערוכה ברמ"ח איברים כו"ו. ועכ"פ - באופן דמחשבה והתבוננות כו". ואע"פ שלא כאו"א יודע בעל-פה ריבוי עניינים מתורתו של בעל ההילולא הרי בודאי שכאו"א יודע בעל פה איזה ענין מסויים מתורתו של בעל ההילולא, וא"כ, יכול לחשוב ולהתבונן בענין זה.

וכאמור לעיל - תכלית הכוונה בכל הנ"ל - יישום ההחלטות הטובות בפועל ממש.

היה מונח ספל מים על כסא, כ"ק אד"ש לקחו ביד ימין, נטל שש פעמים לסירוגין, ושמתו מידו ע"ג הכסא. אך הספל נעמד ישר ואז הניחו כ"ק אד"ש שוב על צדו. הביט על המזוזה ונכנס פנימה.

לקראת שבת הותקנו סרטי חספוס על המדרגות היורדות מהזאל הקטן לזאל הגדול, הם כבר הפכו מועדים להחלקה מרוב שימוש של "העולים והיורדים" שליט"א.

לתפילת מנחה יצא כ"ק אד"ש מחדרו בשעה הקבועה. בגעה"ת המתין חתן עם אחיו וכ"ק אד"ש נתן לו את הסידור, בירכו בנוסח הרגיל ונתן לו ולאחיו מטבעות לצדקה. בחוץ המשיך כ"ק אד"ש לחלק לכל הנוכחים - אנשים נשים וטף, וכן סימן לעבר בחורים שעמדו בפרוודור, וגם הם קיבלו.

למטה המשיך כ"ק אד"ש לחלק לילדים תוך כדי אמירה (כנראה 'קרבנות'). בסיום התפילה עודד את השירה "דידן נצח" בהנפת ידו כו"כ פעמים, ועלה לחדרו הק'.

לקבלת שבת נכנס כ"ק אד"ש לזאל ב-5:30, תוך כדי עידוד השירה.

בלכה דודי ניגנו ניגון שמחה (שמנגנים בהקפות), וכ"ק אד"ש עודד בחוזק ובעיקר בסיום, אז חזרו על הניגון שוב ושוב בשמחה רבה.

בסיום התפילה אמר 'גוט שבת' לעבר הקהל, ניגנו ניגון ההקפות להרלוי"צ ז"ל (בקשר עם יום הולדת הרבנית חנה נ"ע, אם כ"ק אד"ש), וכ"ק אד"ש עודד בידו הק' כו"כ לעבר הקהל. לפני צאתו חיך לד"ר רוניק שי'.

שב"ק פ' וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט

יום הולדת הרבנית חנה נ"ע, אם המלכות

ב-8:30 נכנס כ"ק אד"ש לאמירת התהלים, עמד כל משך זמן אמירת התהלים.

כשסיימו הקהל אחו כ"ק אד"ש בפרק קכ"ו. ניגנו וכ"ק אד"ש עודד את השירה תוך כדי שממשיך ואומר תהלים, עלה לחדרו ב-9:45 לערך.

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש ב-10:30.

כשירד כ"ק אד"ש מביתו למפטיר חיך חיוך רחב לד"ר רוניק שי'.

כשחזר למקומו העיף מבט לעבר השלט הגדול בקיר הצפוני (- השלט אודות זמן מולד החודש וכו').

בתפילת מוסף בחזרת הש"ץ ישב כ"ק אד"ש.

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות מלווה בשירת הקהל "דידן נצח". מהבקבוקן מזג בעצמו (כשבוע שעבר) לתוך הגביע עליו מברך.

אחר אמירת הפסוקים מתוך הסידור בירך על היין, שתה ממנו וטעם מהמזונות. כשבועות האחרונים ניגן הקהל גם הפעם במילים "עס קומט שוין די גאולה".

חלקים נרחבים מההתוועדות עסקו בדמותו של הרה"ח ר' משה יצחק העכט ע"ה מניו-הייבן שנפטר בערב שבת. בביאור ארוך ומקיף התייחס כ"ק אד"ש ליום הפטירה - ערב-שבת. אח"כ למד כ"ק אד"ש הוראה משמותיו של הנפטר ע"ה, וכן מאופן הנהגתו עד לימיו האחרונים. בהמשך ההתוועדות השמיע כ"ק אד"ש ביאור גם בשם המשפחה של המנוח, והעלה הצעה מיוחדת שתשמש כמזכרת נצח, והיא: הר"ל קובץ חידושי תורה מתלמידיו דהיום ולשעבר, ומבני משפחתו וקרוביו, ובקובץ יפרסמו גם שמות התורמים מכספם לעניין זה ולהרחבת מוסדותיו וכו'.

יצויין, כי בהתוועדות נכחו מבני משפחתו, בנו וחתניו, ואחיו הרה"ח אברהם העכט שי'.

(יצוין, שבשנת ה'תשכ"ט נסעה הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע לבקר במוסדותיו של הנפטר הנ"ל).

בסיום ההתוועדות הכריז כ"ק אד"ש על חלוקת משקה. לאחר השיחה השלישית העלה המזכיר 11 בקבוקי משקה. כשנסתיימה החלוקה נותר בקבוק א', כ"ק אד"ש שאל עליו, וכשבעליו לא הגיעו, החל כ"ק אד"ש לנגן ניגון ההקפות לרלוי"צ ז"ל, בהמשך עודד בחוזק, במיוחד לעבר האורחים ממונטריאול שי', וכשהגיעו לתנועה הידועה סימן כ"ק אד"ש לחזור שוב ושוב - י"א פעמים.

למזכיר הרח"י שי' קרינסקי סימן כ"ק אד"ש לומר 'לחיים' על כוס גדולה.

כאן פתח כ"ק אד"ש בשיחה פתאומית קצרה, (כשתוך כדי דיבור - פותח ומעלעל בסידורו), ותוכנה: להזכיר עוד הפעם - בנוגע להחלטות טובות על ההכנות להתוועדויות יום ההילולא. לאחמ"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

ההתוועדות הסתיימה ב-3:35, וכ"ק אד"ש נעמד לתפילת מנחה.

ניגנו "מהרה ישמע" וכ"ק אד"ש עודד את השירה. במיוחד עודד לעבר הרה"ח ר' חיים שי' גוטניק ולד"ר רוניק שי', ועלה לחדרו הק'.

בקטע התפילה 'שים שלום', עודד בשתי ידיו הק' ע"ג הסטנדרט.

בסיום התפילה יצא כ"ק אד"ש תוך כדי עידוד השירה, להר"ר אברהם שי' העכט עודד כמה פעמים.

תפילת מעריב התקיימה בזמנה. בכניסתו וביציאתו עודד כ"ק אד"ש את השירה "עס קומט שוין די גאולה".

לפני שנכנס לחדרו בירך נוסע לדרכו.

עם צאת השבת נסגר הזאל הגדול, ע"מ

להכינו לסעודה הגדולה - המלוה-מלכה של נשי ובנות חב"ד לקבלת פני משיח צדקנו.

יום ראשון, כ"ט טבת

תפילת שחרית היתה כרגיל.

תפילת מנחה התפלל כ"ק אד"ש בגעה"ת כמידי יום ראשון. יצא ב-1:20, נתן את הסדור לחתן, וחילק מטבעות לו ולמשפחתו ולכל הנוכחים.

[את אחד מהם שאל האם נסע לניו-הייבן. והלה ענה שעדיין לא].

אחר התפילה נכנס כ"ק אד"ש לחדרו, ובשעה 1:55 יצא לחלוקת הדולרים.

החלוקה הסתיימה סמוך לשעה 6:00, וכעבור דקות אחדות יצא כ"ק אד"ש לתפילת מעריב, בזאל למעלה.

יום שני, ראש חודש שבט

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש רק עם הסידור, כככל ר"ח. בקריה"ת, ניגש כ"ק אד"ש ל'שלישי' עם הסידור. בסיום הקריאה עלה לחדרו ולא נגע בפרוכת.

כעבור 20 דקות נכנס כ"ק אד"ש לתפילת מוסף הפעם יחד עם התהלים.

לאחר התפילה בירך נוסעים לדרכם, ביניהם ילד שעודדו כמה פעמים במהלך שהותו כאן, הילד שר "דידן נצח" וכ"ק אד"ש עודדו בתנועת ידו תוך כדי שמברכם. למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-1:50 לערך.

ב-3:30 נסע כ"ק אד"ש לאהל. חילק מטבעות לצדקה למזכירים שי', לאחר שנכנס לרכב פתח את ספר הרמב"ם. כעבור רגע ביקש את המענה לשון', והנהג המזכיר שי' הוציא את הקונטרס מחבילת הפ"נים ונתנו לכ"ק אד"ש. כ"ק אד"ש עלעל בו מעט ואח"כ הניחו על אדן החלון.

לעומדים בצדי הדרך סימן כ"ק אד"ש לשלום.

שיעור חדש ומיוחד נוסד היום ב-770. השיעור הוא לכהנים

המשך בעמ' הבא <<<

"כ"ק אד"ש החל לנגן ניגון ההקפות לרלוי"צ ז"ל, וכשהגיעו לתנועה הידועה סימן כ"ק אד"ש לחזור שוב ושוב - י"א פעמים"

א הקהל אידי!

מדור מרכזי בעניין המיוחד דשנה זו - שנת הקהל

א צויר אהנה אגמ בנה
- איה ביה נאמנדיס הילדע
אזעמ איהר איד פאר אהנה אהנה

"קהל" - פעולה נמשכת!

החיוב ד"קהל" אינו אלא בזמן מסויים (מצוה שהזמן גרמא), "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות בבוא כל ישראל ליראות גו", שאז ישנו החיוב ד"קהל את העם האנשים והנשים והטף וגו", וקריאת הפרשיות ע"י המלך; אבל בנוגע לפעולה ד"קהל" - "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו גו' ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת", הרי זה בודאי באופן של פעולה נמשכת, במשך כל הזמן שנדרש "לעשות את כל דברי התורה הזאת".

...מדויק לשון הכתוב "מקץ שבע שנים" (ולא "מקץ שמיטה"), מובן, שזהו ענין ששייך ל"שנים" של השמיטה. . והיינו, שאע"פ שזוהי פעולה נמשכת ומסובב עד ל"קהל" הבא לאחרי שבע שנות השמיטה, הנה בזה גופא יש חילוק בין שנה זו, שבחג הסוכות שבה נתקיימה מצות הקהל, לבין ששת השנים שלאח"ז.

...ולכן, בשנה הבאה לאחרי שנת השמיטה, הנה הפעולה ד"קהל" שהיתה בתחילת השנה, בחודש תשרי, בחג הסוכות - נמשכת על כל השנה כולה, ביתר שאת וביתר עוז מאשר בששת השנים שלאח"ז, אע"פ שגם בהם צריך להיות ניכר המסובב והתוצאות של "קהל" ("ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת") עד ל"קהל" הבא לאח"ז.

משיחות י"ט כסלו תשנ"ז - בלתי מוגה

"בעשתי עשר חודש באחד לחודש" דשנת הקהל

על "בעשתי עשר חודש באחד לחודש", ר"ח שבט, נאמר בפסוק, אשר אז הואיל משה לדבר את התורה הזאת לכל יהודי ולכל בני".

על-כן, בשעה שבאים ימים אלו, "בעשתי עשר חודש באחד לחודש", כש"נזכרים" - נזכרים בימים אלו כפי שתורת אמת דורשת שיזכרו בהם, אזי "ונעשים" - מתעוררת בחינת משה שבכל יהודי, לבאר את דברי התורה הזאת ביתר שאת וביתר עז לכל יהודי ולכל בני".

אשר אז קיבלו את זה "בעשתי עשר חודש באחד לחודש", וכעת ישנו בהוספה, כפי שזה בשנת הקהל'. שהרי עניינו של 'קהל' הוא להקהיל את הכל, "האנשים הנשים והטף", ובכלל זה להשפיע ולפעול על כל יהודי, אפי' מי שהוא טף וקטן בענייני יהדות מאיזה סיבה שלא תהי', וההתעסקות שלו צריכה להיות שהוא משפיע ופועל בו בפועל "ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת".

- הוא אמנם מתחיל לדבר עמו מן הקל אל הכבד, אבל כוונתו ומטרתו להפוך יהודי זה - וברור הדבר שיצליח, כיון שמצווה גורת מצווה - עד שיהיה אצלו ה"לשמור" ו"לעשות", "לשמור זו מצוות ל"ת" ו"לעשות זו מצוות עשה" ו"את דברי התורה הזאת" - כל ענייני התורה, כולל גם מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש.

משיחות ר"ח שבט ה'תשמ"א - בלתי מוגה

מעמנו וראו

כ"ד סבת תשי"ב

ניצול הכוחות

ומטעם זה תובעים בתוקף כל כך מכל החסידים בכלל, ובפרט מאלה הנמצאים באהלה של תורה, ומתלמידי הישיבה בפרטי פרטיות - שתהי' אצלם שקידה והתמדה ביותר בלימוד נגלה דתורה, אלא, שהלימוד יהי' מתוך חיות ו"לעבדיקייט" (לא רק חיות ו"לעבדיקייט" מצד ההבנה והשגה שלו, אלא גם חיות ו"לעבדיקייט") שמוסיפה תורת החסידות בלימוד הנגלה.

והרי "תביעה" של הרביים היא (לא רק תביעה בלבד, אלא יש בה) גם נתינת כח, היינו, שניתנו הכוחות הדרושים ללמוד נגלה וחסידות ביחד, נוסף לכך שהנתינת כח כשלעצמה מחייבת לנצל את הכוחות במילואם, כי, העדר ניצול הכחות ח"ו מהוה עוולה לא רק כלפי עצמו, בבחינת "חובל בעצמו", שאף שאינו רשאי, מ"מ, הרי הוא פטורין, אלא גם כלפי אחרים, בבחינת "חובל באחרים", ועאכו"כ כשמדובר אודות נשיא הדור!

וכיון שכן, חובתו וחובתו של כאו"א ללמוד לא רק תורת החסידות, אלא גם נגלה דתורה (במדה לא פחותה), כיון שתובעים ונותנים כח על שניהם.

השולחנות הצמודים לשביל.

יום רביעי, ג' שבט

אחר תפילת שחרית בירך כ"ק אד"ש נוסע לדרכו.

כשיצא כ"ק אד"ש לתפילת מנחה ביקש לחלק מטבעות אך משלא מצא בכיסו, נתן המזכיר שי' לידיו, וכ"ק אד"ש חילק לילדים ולהוריהם שעמדו שם. לא' הילדים שהמטבע נשמת מידיו נתן כ"ק אד"ש מטבע נוסף.

בסיום התפילה, פנה כ"ק אד"ש, בהפתעה גמורה, לעבר הסטענדער בצד כסימן לשיחה! עד מהרה היה הקהל מוכן, עומד ומצפה לשמוע את דברי כ"ק אד"ש.

בשיחה היתה ניכרת התרגשות, ותוכן הדברים הי' בלתי-רגיל. נקודת השיחה בראשיתה היתה - "פתיחת" השבוע שקודם לי' שבט; שייכות נשיא הדור לכאו"א; ובהמשכה, על היות הרבי הקודם בעל יסורים גשמיים כדיבור וכיו"ב שהפריעו לו גם בהפצת החסידות ואעפ"כ היתה הנהגתו באופן של שמחה!

בסיומה חילק כ"ק אד"ש שני שטרות לצדקה לכאו"א. בגמר החלוקה הניח כ"ק אד"ש שתי שטרות בסידורו, והאזין להכרות הגבאי על התוועדות חסידים שתקיים הלילה, כהכנה ליו"ד שבט.

אחר נגע בפרוכת ויצא את הזאל הגדול בעידוד השירה.

>>> המשך מעמ' קודם

"בלבד", והוא נלמד בהלכות העוסקות בעבודת הכהנים בביהמ"ק. נוסף על היות שיעור זה חלק מלימוד ענייני הגאולה, הרי הוא גם כהכנה ו"כווננות" לעבודה בביהמ"ק שיגלה בביהמ"ק.

היום נכנסו החתימות שהתקבלו מאנ"ש שי' - בקשר להתעוררות בהכנה לגאולה, ובו כתבו על התמסרותם להוראות כ"ק אד"ש לזירוז הגאולה - לכ"ק אד"ש.

ב-6:25 חזר כ"ק אד"ש מהאהל. כעבור דקות אחדות נכנס לתפילות מנחה ומעריב, אך הפעם ירד במדרגות הפנימיות (כנראה מפני תקלה במעלית).

בסיום התפילות סימן כ"ק אד"ש לחלוקת דולרים, חילק לכ"א שטר א'. לכמה שביקשו ברכה איחל כ"ק אד"ש 'ברכה והצלחה, אמנ'. בגמר החלוקה הכניס שטר א' לסידורו, נגע בפרוכת, ויצא תוך כדי עידוד השירה (גם כעת עלה דרך המדרגות הפנימיות).

יום שלישי, ב' שבט

בצאתו בירך כ"ק אד"ש בזמן הרגיל, נתן את הסידור לחתן יחד עם מטבעות לצדקה. ליד המעלית חילק לילדים טרם היכנסו למעלית פנה שוב וחילק גם למבוגרים.. הצביע לעבר א' הבחורים שעמד ממול באמרו 'בחור', הנ"ל ניגש, וכ"ק אד"ש נתן לו מטבע באומרו "אף צדקה".

למטה עודד את השירה, בדרכו שם מטבעות בב' הקופות שעל

דו ביסט א "תמים" - דארף דאס זיין קענטיק אויף דיר!

(אם "תמים" הנך - צריך הדבר להיות ניכר עליך!)

...עבודת כאו"א מישראל צריכה להיות באופן ד"וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב", היינו, שיהי ניכר אצלו בגלוי, וארא", שעבודתו היא בהתאם לירושה (אהבה יראה ורחמים) שקבל מן האבות.

וכפי שמדגיש רש"י בפירושו על תיבת וארא" - אל האבות", היינו, שמעלת ועבודת אברהם יצחק ויעקב שייכת לכאו"א מישראל, מאחר שאברהם יצחק ויעקב הם האבות" של כאו"א מישראל (כמבואר בתו"א הנ"ל), ולכן, הירושה שקבל מהאבות צריכה להיות אצלו בגלוי, באופן דוארא".

באותיות פשוטות: אם "חסיד" הנך צריך הדבר להיות ניכר עליך! אם "תמים" הנך - צריך הדבר להיות ניכר עליך! ("דו ביסט א "חסיד" - דארף דאס זיין קענטיק אויף דיר! דו ביסט א "תמים" - דארף דאס זיין קענטיק אויף דיר!)" - באופן ד"וארא".
זאת אומרת: אע"פ שכולם יודעים כפי טענתו - שהוא למד בתומכי-תמימים, וכולם יודעים שהוא מתפלל בנוסח האריז"ל, וכו' - הם יודעים שמניח תפילין דר"ת (כי עושה זאת בגלוי, בבית הכנסת) - אין זה מספיק עדיין, אלא הדבר צריך להיות ניכר בגלוי (באופן ד"וארא") ביחס לכללות מציאותו.

ובפשטות: כאשר הולך ברחוב, צריך להיות ניכר עליו בגלוי שהוא בן אברהם יצחק ויעקב, ועד שאפילו הגוי יראה זאת. ועד"ז מובן בנוגע להיותו "חסיד" ו"תמים" - שהדבר צריך להיות ניכר בגלוי בכללות מציאותו.

ועד"ז מובן בנוגע לקבלת החלטות טובות (כמדובר לעיל), שאין מספיק קבלת החלטות במחשבה בלבד, ובאופן שכותב על פנקסו כו', אלא העיקר הוא שהדבר יתבטא בגלוי במעשה בפועל, ובאופן ד"וארא".

ש"פ וארא תשמ"ב - בלתי מוגה

"וירם קרן משיחו"

מעלי ההגהה על שיחת ש"פ וארא תשנ"ב

פענוח:

.. ושלמותו ביום השבת שחל (בשנה זו) ביום כ"ח טבת*, שמורה על ה"כח" (תוקף וחוזק) ד"טבת".

(* להעיר, שכ"ח טבת הוא יום הולדת של אמי מורתי ע"ה, ששמה חנה, כש"פ ע"ש כו' ועד ע"ש אמו של שמואל, שסיום וחותם תפלתה "ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו" (ש"א ב, יו"ד).

ושלמותו ביום השבת שחל (בשנה זו) ביום כ"ח טבת*, שמורה על ה"כח" (תוקף וחוזק) ד"טבת".

(* להעיר, שכ"ח טבת הוא יום הולדת של אמי מורתי ע"ה, ששמה חנה, כש"פ ע"ש כו' ועד ע"ש אמו של שמואל, שסיום וחותם תפלתה "ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו" (ש"א ב, יו"ד).

נשיא דורנו ידע את כל החשבונות של ה'עובדים' וה'משכילים', ואעפ"כ...

כאשר מסבירים ליהודי את גודל העילוי שבמילוי שליחותו של נשיא דורנו, עד לתכלית העילוי ד"שלוחו של אדם כמותו" - יכול לטעון: ידוע שבמילוי השליחות ישנם כמה אופנים וחילוקי דרגות - אם המעשה נחשב של המשלח, או שכל מציאותו של השליח היא מציאותו והמשלח, ועד "כמותו והמשלח ממשי", וכמו כן ישנו חילוק בין עבד פשוט לעבד נאמן כו' - כפי שלומדים ומתפללים בפרטי הדברים, ומסתמא .. מבינים מה שלומדים!
ועפ"ז, טוען הוא, לשם מה עליו להכנס לכל פרטי החילוקים הנ"ל - יש לו "עצה" טובה יותר: הוא יעסוק בלימוד תורתו של נשיא דורנו, ואז מובטחת לו ההתקשרות עם נשיא דורנו בתכלית השלימות, כמבואר בתניא (פ"ה) שע"י לימוד התורה נעשה "יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו"?!... ומה שצריכים לעסוק עם יהודי פלוני - הרי מכיון שיהודי זה הוא בנו של הקב"ה - ידאג לו הקב"ה בכבודו ובעצמו!...

הנה נשיא דורנו בודאי ידע את כל אותם "חשבונות" שמחשבים כל ה"עובדים" וה"משכילים" למיניהם, ואעפ"כ, דרש ותבע שיש לצאת ל"רחוב", ל"חרון - חרון אף של מקום בעולם", באופן ד"וישא יעקב רגליו", מתוך שמחה, ושם - עליו להתייגע בהפצת היהדות והמעיינות חוצה באופן ד"ביום אכלני חורב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני", כדי לפעול שיהודים אלו שאודותם טוען "לבן הארמי" ש"הבנות בנו - תי והבנים בני" - יהיו שייכים ליי- עקב אבינו,

ועד שפועל זאת בנוגע לענייני העולם - אודותם טוען לבן "וכל אשר אתה רואה לי הוא" - שגם הם יהיו שייכים לגבול הקדושה, רכושו של יעקב אבינו, "ויהי לי שור וחמור גו". וכל זה - לא באופן של פעולה חטופה בלבד, אלא באופן של קביעות ונצחיות, כמודגש בלשון "ויהי לי שור גו", כמארז"ל "כל מקום שנאמר לי - אינו זו לעולם".

ש"פ וארא תשנ"ב - בלתי מוגה

כל מציאותו ועניניו נעשים קודש לנשיא הדור!

ובנוגע לפועל:

בעמדתו בשבת מברכים חודש שבט, כולל ובמיוחד העשירי בשבט - צריך כאו"א לקבל על עצמו להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במעשיו, תורתו ועבודתו של בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו, ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכאו"א - מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, עי"ז שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שעניניו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

ולהוסיף, שהידיעה שתיכף ומיד נכנס כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (כיון ש"הקיצו ורננו שוכני עפר") ומביט על כאו"א מהחסידים והמקושרים לבחון מעמדו ומצבו כו', מעוררת ופועלת לסיים ולהשלים (גם מלשון שלימות) את כל מעשינו ועבודתנו.

ש"פ וארא תשנ"ב - מוגה

מעמנו ודאו

כ"ח טבת תשכ"ג

פדיון נפש

בנוגע ליום הילולא - כותב רבינו נשיאנו במכתב (שכבר נדפס) מדברי כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע:

ברור הדבר שבימי ההילולא מעוררים הרביים רחמים על כל החסידים, נשיהם וילדיהם, אלא, שזוהי רק התעוררות רחמים כללית.

אבל החסידים שקובעים ביום ההילולא לימוד והתועדות חסידית - עבדים היא התעוררות רחמים אחרת לגמרי, כי, הלימוד והתועדות הם ה"פדיון נפש" שחסידים נותנים לבעל ההילולא.